

برنامۀ مستطیر

انسان بی نهایت ...

Borna.montazer.ir

اصلاً

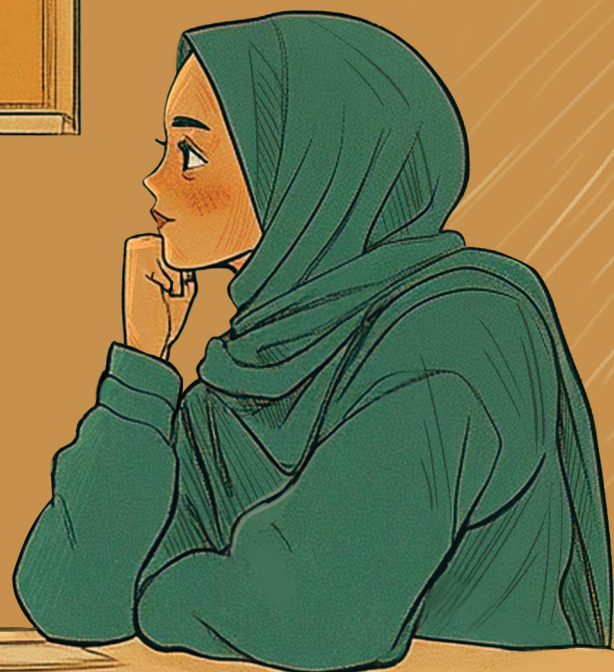
کی آدمه؛
کی آدم
نیست؟

آدم بودن

ما به چی
بستگی
داره؟

■ آدم بودن ما به چی بستگی داره؟ اصلاً کی آدمه، کی آدم نیست؟

■ ما آدم بودن رو تو چی می بینیم؟ تعریف ما از یه آدم چه جوریه؟

چه جوری تحملش کنیم؛ ما هیچ حرف مشترکی با هم نداریم!

حتماً برای تو هم پیش اومده
که با بعضی از آدمها هیچ حرف مشترکی نداری
هیچ کدوم از نظراتتون یه جور در نیامد
و حتی هیچ سرگرمی مشترکی هم ندارین
یا حتی بدتر از اون حتماً برات پیش اومده که سبک زندگی و آرزوهای
بعضیا به نظرت بچگونه
عجیب
یا حتی مسخره اومده!

و در نتیجه وقتی به هم میرسین دو ساعت زل میزنین به دیوار!

■ اما این تفاوت‌ها از کجا آب می‌خوره؟

چرا آدمای مختلف خودشون رو با چیزای مختلفی معنا می‌کنن؟
چرا آدمای آرزوهاشون و یا بهتر بگیم دنیاهاشون با هم اینقدر فرق می‌کنه؟

■ معیار معرفی من

QR code را اسکن کنید.

■ آگه ازتون یه سؤال بیرسم بهتون بر نمی‌خوره؟
شما چقدر خودتون و دوروبری‌هاتونو آدم می‌دونین؟
اصلاً آدم بودن رو تو چی می‌بینین؟

خب جواب این سؤال یه جورایی به کلاس کاری ما هم ربط داره دیگه؛
مثلاً آگه از یه بچه بیرسیم آدم چیه، به هر موجود دوپایی که دوتا چشم
و دوتا دست و یه دهن داشته باشه میگه آدم؛ یعنی ممکنه حتی
عروسکشتم آدم حساب کنه.

■ به خورده که بزرگ‌تر میشه توی تعریفش از آدم‌ها هم به تغییر و تحولاتی رخ میده؛ مثلاً فکر می‌کنه هرکی قوی‌تره، بزرگ‌تره، قشنگ‌تره یا بیشتر بچه داره، پس حتماً آدم‌تره!

قاعدتاً همین جوری که بزرگ‌تر می‌شیم باید تعریفمون از آدم‌ها کامل‌تر بشه، اما بعضیا تو همون تعریفای اولیه‌ی خودشون از آدم می‌مونن! یعنی مثلاً فقط کسانی که به یه شغل و جایگاه اجتماعی رسیدن و دکتر و مهندس و کارخونه‌دار و اینفلوئنسر شدن رو آدم حساب می‌کنن؛ بعضیا هم که حتی پاشونو از اینم فراتر میذارن و کلاً نخبه‌های علمی و متخصصا و دانشمندا و اعضای هیئت علمی رو آدم حساب می‌کنن و دور بقیه رو به خط‌گنده میکشن!

حالا اینکه کدوم یکی از این تعریفا واسه‌ی آدم درسته، خدا می‌دونه!

تعجب نکنین آخه واقعاً جوابشو فقط خدا می‌دونه!

آدم اینجوری به پستت خورده تا حالا! از اینا که توی باشگاه اینقدر که به فکر خوش‌هیکل شدن و ژست گرفتن هستن؛ به خود ورزش فکر نمیکنن!

یا کل دلیلشون از درس خوندن و دکتر شدن اینه که بالای شهر خونه بخرن!

گاهی ما حتی توی اون مرتبه‌ای که داریم براش تلاش میکنیم هم نیستیم!

QR کد را اسکن کنید.

■ واسه‌ی اینکه ما هروقت یه تلوزیون جدید یا یه کنسول بازی یا پرینتر و... می‌گیریم، اول از همه میریم سراغ بروشورش که ببینیم کارخونه‌اش راجع بهش چی گفته، اصلاً توش چیا هست و چیا نیست؟ چه جوری کار میکنه؟ هرکدوم از قسمتاش واسه چی گذاشته شده و چه کاربردی داره؟ چون نمی‌خوایم با یه اشتباه بزنی درب و داغونش کنیم. اون وقت همین ما وقتی نوبت به خودمون که تازه خیلی هم از یه کنسول بازی پیچیده‌تر و حساس‌تریم میرسه، همه رو بی‌خیال می‌شیم و می‌چسبیم به همون چیزی که عقل خودمون بهش میرسه. خب معلومه وقتی خیلی چیزارو راجع به خودمون نمی‌دونیم، تعریفمون از خودمون اشتباه در میاد! انگار که بهمون یه فراری یا لامبورگینی بدن، بعد ما چون نمی‌دونیم چه سرعتی داره و چه جوری میتونه همه رو جا بذاره، ازش مثل یه کمد واسه گذاشتن خرت و پرتای اضافی‌مون استفاده کنیم؛ یا یه گیمینگ سیستم فول داشته باشیم ولی مثل یه میز بذاریمش زیر گلدونمون تا بیاد بالا و بهتر دیده بشه!

رفتار ما با خودمون دقیقاً همین جوریه! یعنی اصلاً به این کار نداریم که سازنده‌مون ما رو چه جوری تعریف کرده، واسمون چه بخشایی طراحی کرده؟ اینا دقیقاً کارشون چیه؟ آپشنای اضافه چی داریم و اصلاً قابلیت‌مون چند اسب بخاره!!!

نتیجه‌ش هم میشه اینکه یا خودمون و استعداد‌مون رو در حد اشیاء می‌بینیم؛ یا فکر می‌کنیم مثل یه گیاه فقط باید بخوریم و به قشنگی و رشد و بزرگ شدن مون برسیم؛ یا اینکه توانایی‌هامون رو حتی بدون اینکه حواسمون باشه در حد حیوونا میدونیم و میریم دنبال شغل و پست و مقام و تشکیل خانواده و غیره. اگر هم خیلی به قول معروف فاضل و فرهیخته باشیم میریم دنبال کسب علم و دانش و نهایتاً می‌شیم یه عاقلی در حد فرشته‌ها! اما هنوز آدم نمی‌شیم!

دوستم

آدم اینجوری به پستت خورده تا حالا!
از اینا که توی باشگاه اینقدر که به فکر
خوش هیكل شدن و ژست گرفتن هستن!
به خود ورزش فکر نمیکنن!

یا كل دلیشون از درس خوندن و دكتر شدن
اینه كه بالای شهر خونه بخرن!

گاهی ما حتی توی اون مرتبه ای كه داریم
براش تلاش میكنیم هم نیستیم!

QR کد را اسکن کنید.

بالاخره آدم کیه؟

اصلاً آدم بودن از دید خدا كه خالق و سازنده مونه با همه‌ی این تعریف‌ها كه
گفتیم فرق داره! این بخشای جمادی و گیاهی و حیوانی و عقلی كه گفتیم
همه قسمتای مختلف وجودمون هستن كه باید هم باشن و باید هم بهشون
توجه كنیم! اما واسه این توی ما هستن كه به آدم شدنمون كمك كنن و گرنه
اگه قراره انقدر بزرگ بشن كه خودمون رو با استانداردهای اونا تعریف كنم،
كلاً بازی رو باختیم! یعنی به جای اینکه تهش ازمون یه آدم دربیاد، نهایتاً می‌شیم
یه چیزی در حد سنگ و آجر و گل و گیاه، یا شایدم یه حیوون عجیب غریب!

انسان به نهایت ۸

اما اون چیزی که نباید یادمون بره اینه که آدمیت ما به هیچ کدوم از این قسمتای جمادی و گیاهی و حیوانی و عقلی که گفتیم، ربطی نداره؛ یعنی ما اگه می‌خوایم به اون هدفی که خالق و سازنده‌مون واسمون در نظر گرفته برسیم، باید قسمت انسانی و فوق عقلی وجودمون رو فعال کنیم. میدونی دلیل اینکه خیلی از بزرگترا با وجود پیشرفت‌ها و موفقیت‌های زیاد شغلی و علمی؛ هیچ وقت حالشون خوب نیست و شاد و آروم نیستن، همین مساله است که اینجا آقای زارع کامل توضیحش دادن:

همون بخشی که از خود خداست و از جنس بی‌نهایتیه!

همون که هیچ محدودیتی واسش نیست و همه‌ی اسم‌ها و صفتای خدا رو by default تو پیش فرض خودش داره!

اونی که اگه خودمون رو با حد و اندازه‌هاش تعریف کنیم، میتونه تا خود بی‌نهایت بزرگ بشه و ما رو شبیه خدا کنه!

یادتونه تو مقاله‌ی قبل گفتیم که «هر گردی گردو نیست» و آدم بودن با اون چیزی که قبلاً راجع بهش فکر می‌کردیم فرق داره! حالا با اجازه می‌خوایم از همین قالب استفاده کنیم و بگیم:

هرچی ماده و شکل و رنگ و بو داشت، اصلاً هرکی سروشکل آدمیزادی داشت، لزوماً آدم نیست. اونایی که انسان بودن یه نفرو با تعداد خونه و ویلا و کارخونه‌هاش می‌سنجن آدمای جمادی هستن.

هرکی رشد و نمو می‌کرد، قد می‌کشید و احساس داشت، قیافه داشت و هیکلش باحال و ورزیده بود، لزوماً آدم نیست! اونایی هم که آدم بودن یه نفر رو با خوشگلی و قد و قواره و سلامتی و هیکل و تعداد بچه‌هاش اندازه می‌گیرن، خودشون آدمای گیاهی هستن.

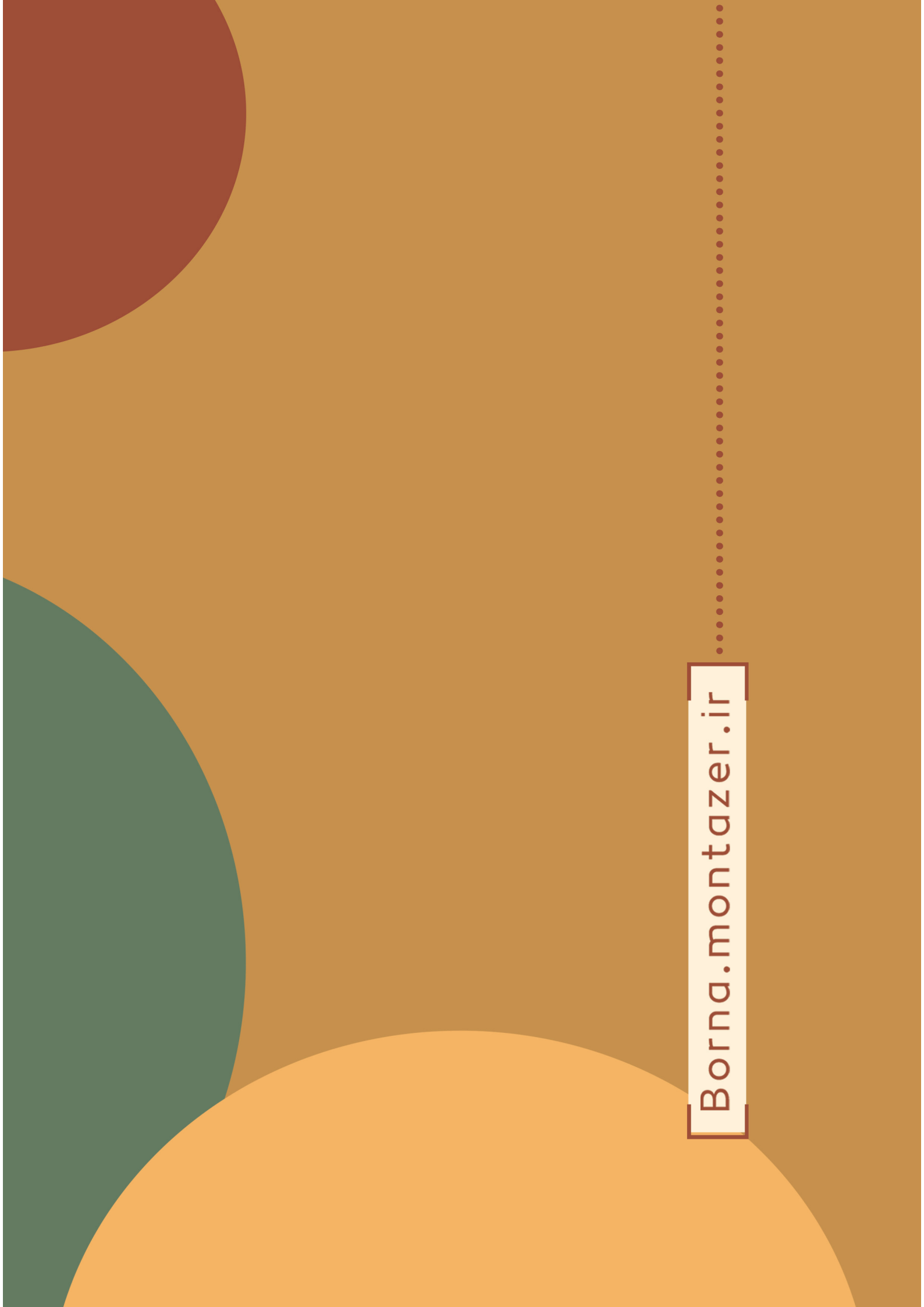
هرکی کلی دفتر و دستک و پست و مقام و شغل آن چنانی و شهرت و... داشت، لزوماً آدم نیست! اونایی که ملاک و معیارشون واسه آدم بودن کسی ایناست، خودشون از حد و اندازه‌ی یه حیوان بالاتر نرفتن.

هرکی عقلش بیشتر می‌رسید، کلی اختراع و اکتشاف و تخصص و درجه‌های علمی داشت، لزوماً آدم نیست! هرکی هم که این جور چیزا رو ملاک آدم بودن یه نفر می‌دونه، نشون میده که خودش از حد عقلی بالاتر نرفته! آدم بودنمون به اینه که چقدر اون بخش انسانی‌مون رو که از جنس خداست فعال کردیم، چقدر می‌ذاریم اون واسمون تصمیم بگیره و انتخاب کنه، اصلاً چقدر شکل خدا شدیم!

همه‌ی حرفایی که امروز زدیم رو میتونی اینجا یه بار دوره کنی و در گوشی بهت بگم! حتی چیزای بیشتری هم توی این پادکست گیت میاد:

QR کد را اسکن کنید.

Borna.montazer.ir